

KORIZMA

Korizma započinje na čistu srijedu ili Pepelnicu. Kako bismo shvatili značenje tog vremena, potrebno je osvrnuti se na liturgiju prije i nakon II. vatikanskog sabora.

Prije liturgijske obnove pepeljenje je bilo popraćeno riječima: „*Spomeni se da si prah i da ćeš se u prah vratiti*“, prema Gospodnjem prokletstvu izrečenom čovjeku grešniku u knjizi Postanka (Post 3,19). Tim upozorenjem započimalo je vrijeme pokore, žrtvi i trapljenja.

Danas je obred pepeljenja popraćen evanđeoskim pozivom: „*Obrati se i vjeruj evanđelju*“ – prema prvim Isusovim riječima Markova evanđelja (Mk 1,15). Poziv je to na promjenu života usmjerujući vlastitu egzistenciju prema dobru drugoga prihvaćajući time Isusovu radosnu vijest. Čovjek nije prah niti će se vratiti u prah, nego je Sin Božji i zbog toga posjeduje život takve kvalitete koji je vječan, odnosno neraspadljiv te je zbog toga sposoban i smrt nadvladati.

U tim dvjema različitim teološkim postavkama nalazi se pravo značenje Korizme.

U svom poučavanju Isus nikada nije pozvao na pokoru, na trapljenje, a još manje na žrtve. Štoviše, rekao je upravo suprotno: „*Milosrđe mi je milo a ne žrtva*“ (Mt 12,7). Žrtve i žrtvovanje stavljaju čovjeka u središte samoga sebe radi vlastita duhovnog usavršavanja. MILOSRĐE USMJERAVA ČOVJEKA PREMA DOBRU NJEGOVA BRATA. Žrtve, pokore, trapljenja ne čine ništa drugo doli okreću čovjeka samom sebi: a ništa opasnije nije ni smrtonosnije od takva ponašanja.

Pavao iz Tarza koji kao farizejski fanatik bijaše uvjereni izvršitelj svih tih propisa, nakon što je upoznao Isusa, napisat će u poslanici Kološanima: „*Neka vas dakle nitko ne sudi po jelu ili po piću, po blagdanima, mladacima ili subotama. Ako ste s Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još u ovom svijetu živite, dajete pod propise: "Ne diraj, ne kušaj, ne dotiči"? Sve će to uporabom propasti. Po samozvanu bogoštovlju, poniznosti i trapljenju tijela sve to doduše slovi kao mudrost, ali nema nikakve vrijednosti, samo zasićuje tijelo.*“ (Kol 2,16.20-23).

Pavao je jako dobro razumio da ti propisi usmjeruju čovjeka prema samom sebi u obmani nemogućeg duhovnog savršenstva, toliko dalekog i nedostižnog koliko je velika vlastita ambicija. ZATO ISUS POZIVA NA DARIVANJE SAMOG SEBE, NEPOSREDNO I KONKRETNO, U ONOJ MJERI KOLIKA JE VLASTITA SPOSOBNOST LJUBITI. Korizma nije usmjerena prema Velikom petku, nego Vazmu i uskrsnuću. Stoga ona nije vrijeme trapljenja nego VRIJEME ŽIVLJENJA I OŽIVLJAVANJA. Riječ je o otkrivanju novih načina, oblika, originalnih i neviđenih oprosta, velikodušnosti i služenja koji uzdižu kvalitetu vlastite ljubavi kako bi bila jednaka onoj Živoga, i time čine iskustvo Uskrsa kao puninu vlastita života i ujedno Kristova. Zbog toga se danas čini obred pepeljenja. Obred je to koji je povezan sa zemljoradničkim običajem seljaka koji su za vrijeme zime sve konzervirali pepelom iz peći da bi na koncu zime prosuli tu pepel po zemlji kako bi joj dali novu energiju.

To je pravo značenje pepela. Ono se sastoji u prihvaćanju Radosne vijesti – *obratite se i vjerujte evanđelju* – životni element koji oživljava našu egzistenciju, koji čini da otkrivamo nove i originalne oblike ljubavi te čini da procvjetaju sve one sposobnosti darivanja koje su u nama bile zamrle a čekale su pravi trenutak za oživljavanjem.

Alberto Maggi